
Konferencja Komitetu Laboratoriów Naukowych i Komisji Konserwacji Malarstwa ICOM.

Ochrona Zabytków 15/2 (57), 71

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Konferencja Komitetu Laboratoriów Naukowych i Komisji Konserwacji Malarstwa ICOM

W dniach 3—7.X. 1961 r. odbyła się Konferencja Komitetu Laboratoriów Naukowych i Komisji Konserwacji Malarstwa ICOM w Barcelonie. Sesja Komitetu Laboratoriów obejmowała referaty: materiały syntetyczne w konserwacji; konserwacja tkanin z pokazem filmu; papier — sprawa pleśnienia i zapobiegania; malarstwo ścienne; materiały strukturalne (kamień, cegła); metale; oświetlenie stosowane przy fotografowaniu, zdjęciach filmowych i telewizji. Z nowych zagadnień — konserwacja instrumentów muzycznych (referat pani Thibault de Chambure, dyr. Zbiorów Instrumentów Konserwatorium w Paryżu).

W sesji wzięli udział: prof. dr Stanisław Lorentz, prof. Bohdan Marconi.

Konferencja w sprawie konserwacji średniowiecznych murów obronnych

W dniach 15—17 maja 1961 r. odbyła się w Gdańsku konferencja poświęcona problemom konserwacji ceglanych miejskich zespołów obronnych okresu średniowiecza. Zorganizowana ona została przez gdański Oddział Stowarzyszenia Historyków Sztuki przy współudziale miejskiego i wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz z udziałem specjalistów z całego kraju.

Głównym celem sesji było umożliwienie wymiany poglądów na temat różnorodnych metod konserwacji murów obronnych. Podstawą do dyskusji były referaty programowe, które wygłosili dr inż. arch. Stefan Świszczowski (Kraków), dr inż. arch. Jerzy Rozpędowski (Wrocław) i mgr inż. arch. Ryszard Massalski (Gdańsk) oraz zapoznanie się, w czasie dwudniowego objazdu terenowego, z najciekawszymi zespołami obronnymi miast Polski północnej: Pasłęka, Chełmna, Świecia, Gniewu, Lęborka, Starogardu, Nowego i Skarszew. Powielony tekst przewodnika uwzględniający problemy konserwatorskie ułatwiał zwiedzanie.

W podjętej dyskusji, niezależnie od różnic poglądów, przewijała się stale sprawa konieczności starannego eksponowania pierwotnych, autentycznych fragmentów murów i nie przytłaczania ich partiami rekonstruowanymi. Zwracano również uwagę, że dydaktyczne oddziaływanie zespołów obronnych, nawet przy znacznym stopniu ich zniszczenia nie musi być uzyskane drogą dużych rekonstrukcji.

Działoszyn — zameczek

Zameczek, pochodzący z przełomu XVI/XVII w. popadł w ruinę na początku XX wieku. W momencie rozpoczęcia prac konserwatorskich zachowane były mury zewnętrzne, sklepienia piwnic i parteru z fragmentami dekoracji sklepiennych, częściowo — profilowana kamieniarka otworów okiennych oraz pierwotna dekoracja elewacji, wykonana w technice sgrafitto przykryta późniejszymi tynkami. Prace objęły wzmocnienie stanu technicznego zachowanych sklepień i ścian budynku, rekonstrukcję szczytów (w formie neutralnej) i pokrycie dachem, odtworzenie podziałów wewnętrznych piętra, remont wnętrza i założenie instalacji. Pracami typu ściśle konserwatorskiego objęto zachowaną kamieniarkę oraz sgrafitto elewacji.